

HAKİKATİ SÖYLEMEK

Euzubillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim.

el-Hamdülillahi Rabbil âlemin. Vesselatu vesselamu ala seyyidi'l evveline vel ahirin. Muhammedini'l Mustafâ ve âlihi ve sahbihi ve men tebihu bi ihsanin ila yevmiddin.

Emma ba'dü

l'lemû eyyühel-ihvân fe İnne hadisi kitâbullâh Ve efdalel-hedyi hedyü seyyidina muhammedin sallallâhu aleyhi ve alihi sellem Ve şerrel-umûri muhdesâtühâ Ve külle muhdesin bid'ah Ve külle bid'atin dalâleh külle dalâletin Ve sahibeha fin-nâr Ve bis-senedil-muttasılı ilen-nebiyyi sallallâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl.

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

Fe-azzeznâ bi-sâlisin. Gönderilen tebliğcileri üçüncüyle takviye eyledik. Onlar, biz Allah'ın size gönderdiği vazifeli insanlarız.

Din budur, iman budur diye anlattığı halde ahali kabul etmiyor ve ters bir tutum

içine giriyorlar. Ve sonunda öldürme noktasına geliyorlar bu şahısları.

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى

Şehrin öbür ucundan koşarak birisi geliyor: -Hâbîb-i Neccar-

قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

Toplum galeyana gelmiş, bu kişinin aleyhinde, onları öldürecekler. Manzaranın teferuatını düşünelim, gözümüzün önüne getirmeye çalışalım. Hışımlı bir kalabalık var. Diyor ki:

“Ey kavmim, yapmayın. Etmeyin. Bunlar doğru sözlü insanlar. Bunlara tâbi olun.” diyor. Bunu nasihat ediyor. Onu da öldürüyorlar. Yani zor bir durum diye susmuyor. Onu da şehit ediyorlar ama ne buyuruyor Cenâb-ı Hak:

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

Ey kulum, ben seni sevdim. Sen vazifeni güzel yaptın. Buyur cennete, diyecek Allah. Davet etmiş, “Buyur gir cennete.” demiş

olduğunu Yasin s resi diyor. Okuyoruz ama bu kıssadan çıkartılacak hisseyi hiç d ş nmemişiz.

Ne hocalar! Hiç olmazsa benim çevremde yaşıadığım zaman gördüğüm insanları diyeyim. Ne olursa olsun hakkı söylemem gerekir, dememişler. İlahiyat fakültesinden mezun ilahiyatçı ve doçent olmuş, profesör olmuş. Üniversite rektörü olmuş.

ıkıyor,  niversitesinin açılış dersinde “İslâm'da tesettür yoktur.” diyebiliyor. Koca bir kalabalıktan ses yok! Komutanlar var, vali var, reisicumhur var, seçkin davetliler var diye yağ çekiyor! Dinin ahk mını değiştiriyor.

Hiçbir müslümanın beğenmeyeceği bir söz söylüyor. İslâm'da tesettür yoktur.

Bir metre bez için bu kadar mücadele yapılır mı, diyor. Yapmayın,  ylelerine uymayın, diyor bir de. Yanlışı tavsiye ediyor. Hakkı tavsiye etmiyor, b tılı tavsiye ediyor.

وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ¹

Onu da yapmıyor, tık yok.

Bu iş değildir. Erkeksen rejimin beğenmediği hakları müdafaa et, bakalım. Dümen suyundan gitmek kolaydır. Ama hadi bakalım, bilim adamı isen, erkeksen, mertsen çiğnenen gerçekleri söyle bakalım. Fazilet mücadelesi yap. Kenedy'nin bir kitabı vardı. *Fazilet Mücadelesi* diye. O diyor ki:

“Herkesin akıp gittiği, kabul ettiği bir yanlış yapılırken faziletli bir siyasetçi onun karşısına çıkar; yanlış yapıyorsun diyebilir. Her türlü tehlikeyi göze alarak, siyasi istikbalinin mahvolmasına sebep olacağı kanaatinde olsa bile doğruyu söyler.”

Fazilet Mücadelesi isimli kitabın özeti budur. Faziletli siyasetçilik böyle yapılır, diyor. Bir sürü yanlış iş yapılıyor, milletvekilleri susuyor.

Yâsîn sûresini anlamamış müslüman, neden?

¹ 103/Asr, 3.

Yâsîn sûresinin ikinci sayfasındaki anlatılandan gereken dersi çıkartmamış.

Hiç Yâsîn suresini anlatırken bunu söyleyen oldu mu size şu vakte kadar, şu saate kadar?

a. Ne Olursa Olsun Hakkı Söylemek

Yâsîn sûresi otuz beşinci âyet-i celîle;

Ne olursa olsun Hakk'ı söyleyeceksiniz diyen oldu mu size?

Herkes idare-i kelâm ediyor ve susuyor.

Halbuki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuruyor ki:

“Hakkı söyleyecek yerde susan, dilsiz şeytandır.” Dilsiz şeytan, insan değil, şeytandır, diyor. İnsan değildir ama yağcı takımını çıktığı zaman televizyona, radyoya; yazdığı zaman gazetede, mecmuada İslâm müsamaha dinidir.

Neye müsamaha edeceğim?

İçkiye, zinaya, kumara, İslâm dışı bütün olaylara müsamaha edeceksin. “Gık” demeyeceksin. Ses çıkartmayacaksın. İslâm buymuş! Yalan ve yanlış.

Vallahi de billahi öyle değil. İslâm bâtılla mücadeledir. İslâm cihattır. İslâm; *emr-i mâruf nehy-i anil münker*dir. İyiliği yapmak ve yaptırmaktır. Ve kötülüğü engellemektir. Müslüman gözünün önünde kötülüğü yaptırtmaz, engeller.

Engellemek vazifesi vardır.

Öyle değil mi?

Emr-i mârufu ve nehy-i münkeri anlatan var mı?

Oturdum 30 Ağustos'a, konuya uygun âyetlerden, hadislerden bir konuşma hazırladım. Dedim ben gidiyorum yola, sen bunu metinden okut. Benim vaktim yok, bekleyemem. Çünkü seyahatim aksar, dedim. Verdim metni.

Yola çıktım. Yolda da radyoyu açtım, konuşmamı dinledim. Yüzde doksanını kesmişler konuşmamın. Kestikleri âyetler. Ankara radyosunun dini yayınlar bölümü, âyetleri okuyamıyor. Ayet, cihat ile ilgili ayetleri okuyamıyor.

Niye okuyamıyorsun?

Okunmuyor. Öyle bir şey olmaz. 28 Mayıs'ta dedim. Askerler de bizim gibi insanlar.

Onların bizden daha fazla, daha üstün bir söz hakkı yoktur demokraside, dedim. Söyledim ve yazdım. Olmaz böyle şey, dedim. Bunlar anti demokrasi, dedim.

b. Herkes Hakkı Söylemeli, Bir Kişi Söylerse O Da Yanar

28 Şubat'ta, karargâha kimse bir şey demedi. Herkes susuyordu, vallahi. Herkes susunca söyleyen insan da yanar. Çünkü bir kişi olur, bir kişi yanar. Olmaz, herkesin söylemesi lazım. Herkes söylediği zaman bakar ki kalabalık kızgın, yapamaz.

Ama bir kişiyi tepelerler allem ederler, kallem ederler. Benimle doğru düzgün uğraşmayınca, bir şey bulamayınca vakfımı dört senedir teftiş altında tutuyorlar. Teftiş, teftiş, teftiş... Birisi bitti, daha yeni gidiyor; öteki müfettiş. İşte hiçbir şey yok.

Hadi bir tane daha, hadi bir tane daha. Olmadı. Başbakanlık'tan özel müfettiş.

Ne diye benim vakfıma gönderiyorsun?

Benim vakfımın eti ne budu ne. Sâfî deri, bir deri, bir kemik. Benim vakfımda ne var?

Benim vakfım da ne arıyorsun sen?

Kaç tane okul açmışım. Benim zelzelede yaptığım yardımı, dost düşman gazeteler hepsi manşet yapmış. Devletin yapamadığı yardımı yapmışım ben, zelzeledeki insanlara. Madalya vermen lazım bana. Ne teftiş yapıyorsun. Ne demek istiyorsun?

“Ben Türkiye’de yardım yaptırmam.” mı demek istiyorsun?

Öyle şey olmaz, çıkıp falanca adamla ilgili methiyeler düzmek; şakşakçılıktır, dalkavukluktur. Yardakçılıktır. İslâm’ın hiç sevmediği bir şey. Ben Mimarlık ve Mühendislik Özel Yüksekokulu’nda ders veriyorum. Türk Dili ve Kültürü dersi.

Hem üniversitede hoca, aydın hem de Mimarlık ve Mühendislik Yüksek Okulu’nda akşam derslerim var da ders veriyordum. Ve azıllı solcuların olduğu bir yüksekokuldu. Böyle militan kızları, fedailerini ile beraber çıkarlardı iki taraflı.

Onlardan sonra bir kısmı olaylarda öldüler. Mühendislik Okulu Ankara’da, hocaydım, ders verdim. Türk dilini ve kültürünü anlatıp,

öğrencileri harekete geçirip, faziletli insanlar olmaya heveslendirmek amacım.

Benim dersimin amacı Türk dilini sevdirmek ve bir aşk, şevk aşılama.

Ben Osmanlılar'ın son devirlerinden, gerileme sebeplerimizden, ilerlememiz için neler olacağından vesaireden, vesaireden bahsettim. Dersler boyunca bahsettim. Günümüze kadar anlattım, dilimin döndüğünce, aklım erdiğince.

Kitapları karıştırarak özetlediğim, bulduğum şeylerden anlattım, anlattım. Bir gün dersten çıktım, bir şubeden. Bir öğrenci geldi, zaten gece bölümüne gidiyorum. Yaşça benden yaşlı öğrencilerim de var. Filanca yerde müdür muavini, mühendis olayım diye Mühendislik Okulu'nun gece bölümüne geliyor. Yüzbaşı, geceleyin mühendis oluyor.

Emekli albay geliyor yani. Saçı dökülmüş, saçına ak düşmüş insanlar falan da geliyor. Öğrencim benim. Oturuyorlar karşımda. Bir tanesi geldi. "Hocam bir şey sormak istiyorum." Sor, dedim. Kâğıtlarımı, dosyamı topluyorum kürsüde.

Ders bitti, buyurun çıkabilirsiniz, dedim. Kâğıtlarımı topluyorum, bir şey sormak istiyorum hocam, dedi. Şöyle bir de cebinden çakmağı sigarayı falan çıkardı.

“Sigara içebilir miyim?”

Benden sigara için fetva almaya çalışma, dedim. Ben sigaraya karşıyım, içme, dedim. Ama teneffüstür. Kendi keyfin istiyorsa zararlı olduğunu bil. Yani içersen karışmam ama ben sigara iç demem sana, dedim.

Tabii, peki hocam, dedi. İçmemesi lazım ama yaktı sigarasını. Şöyle bir derin nefes çekti. Serinkanlı biri, çocuk değil yani yetişkin.

“Hocam dedi bu kadar dersi dinledik, haftalardır. İyi, güzel; teşekkür ederim. Çok güzel noktalara temas ediyorsunuz ama bir şeye dikkat ettim. Bütün dersleriniz boyunca Mustafa Kemal'den bir defa bahsetmediniz.” dedi. Hiç bahsi geçmedi, dedim. Bir daha çekti, gözüme bakıyor, sıkıştırdım bu hocayı. Şimdi bakalım versin cevabı, gibilerinden.

“Onun hakkında kadar çok söz dinlediniz şimdiye kadar. Ben sizin duymadıklarınızı, size

anlatmak istedim. Bildiklerinizi tekrar değil, bilmediklerinizi öğretmek istedim.” dedim. Sustu, kaldı; ne diyecek.

O biliyor benim ne demek istediğimi. Ben de onun ne demek istediğini biliyorum.

Doğruyu söylemeyen doğruyu söylemiyorsa;

قُلِ الْخَيْرَ وَإِلَّا فَاسْكُتْ

Kuli'l-hayra. Haydi söyle.

Ve illâ fesküt. Susar ama yanlışı söylemez, diyor. Susar, cevap vermez. Hiç olmazsa cevap vermez. Banka reklamı yapar mı bir müslüman?

Yapmaz. Domuz satışı yapar mı? Yapmaz mesela. Kendisine uygun olanı yapar, uygun olmayanı yapmaz. Onun için ben onu dinlemiyorum, dinlemedim.

Geçenlerde yazdı Stockholm’de. Bir kitap yazılmaya başlamış, basılıyormuş. Kıyamet kopacakmış kitap basılınca. Çok şeyleri değiştirmiş. Asırlar boyu bütün alimler yanılıyormuş. Bu her şeyi anlatacakmış. Böyle bir iddia.

“Her şeyi ben bilirim.”

İsmail böyle derse bir insan ne yaparsın sen?

Teskin edici bir iğne yaparsın. Ondan sonra tımarhaneye götürürsün. Bu tabii bir söz değildir. Her şeyi ben biliyorum diye Einstein bile demez.

Demez yani. İlim erbabı herkes bilir ki herkes yanılmış, ben doğruyu biliyorum, demez.

“Benim görüşüm.” de “Bilim adamı olarak falanca konuda benim görüşüm.” de. “Her şeyi ben biliyorum, herkes yanılmış.”

Subhane Rabbina Rabbil izzeti amma yesifun vesselamun alel mürselin velhamdüllilahî Rabbil âlemin. Subhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke entel alîmul hakîm. Rabbena tekabbel minna ziyaretına bi hürmeti esrarı suretil Fatiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

